

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 47

(2005–2006)

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 31. mars 2006,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

Europaparlamentet og EUs Råd vedtok 6. juli 2005 forordning (EF) nr. 1160/2005 om endring av Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser, med hensyn til tilgang til Schengen informasjonssystem for tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer.

Schengen informasjonssystem (SIS) er et databasert register til bruk i alle land som deltar i Schengen-samarbeidet, opprettet i medhold av kapittel IV i Schengen-konvensjonen. Systemet ble operativt i 1995 og anses å være et vesentlig element i Schengen-samarbeidet. På nærmere bestemte vilkår kan medlemslandene utveksle visse typer informasjon via registeret. Det dreier seg om opplysninger om personer som er ettersøkt med tanke på pågrep og utlevering som følge av kriminelle handlinger, personer som er etterlyst for det formål å meddele dem offisielle dokumenter, personer fra land utenfor Schengen-samarbeidet som er nektet innreise i et Schengen-land, mindreårige og

andre personer som står under andres omsorg, dersom de er savnet fra sitt daglige oppholdssted samt gjenstander og dokumenter som skal sikres i forbindelse med etterforskning av kriminelle forhold. Meldinger om stjalne motorkjøretøyer med et sylindervolum på over 50 kubikkcentimeter kan dessuten registreres i SIS.

Funksjonaliteten i datasystemet sikrer Schengen-landenes myndigheter en mulighet for å foreta automatisert søk i innmeldte opplysninger om personer og gjenstander, bl.a. ved utøvelse av ytre grensekontroll, for politiets etterforskning i straffesaker, og for å sikre offentlig ro og sikkerhet. SIS er nærmere beskrevet i St.prp. nr. 42 (1996-1997) og Ot.prp. nr. 56 (1989-99) pkt. 6.2.1 og 9.4.1.

Forordningen om endringer i SIS omfattes av avtale av 18. mai 1999 om Norge og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norske eksperter har i samsvar med avtalen deltatt i utformingen av regelverket. I henhold til Schengen-avtalens artikkel 8 nr. 2 bokstav a skal EUs Råd underrette Norge om vedtak om nye rettsakter som innebærer en videreutvikling av Schengen-

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i rettsaktene skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett.

Gjennomføring av endringene i SIS vil kreve endringer i lov 16. juli 1999 nr. 66 om Schengen informasjonssystem. I samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd og avtalen om tilknytning til Schengen-regelverket artikkel 8 nr. 2 bokstav c, er det derfor tatt forbehold om Stortingets samtykke.

Vedlagt følger forordningen i uoffisiell norsk oversettelse.

2 Bakgrunn

Endringene i Schengen-konvensjonen må ses på bakgrunn av direktiv 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøyer. Direktivet forutsetter et tett samarbeid om informasjonsutveksling mellom medlemsstatene for å lette kontrollen og bekjempe bedrageri og ulovlig handel med stjalne kjøretøyer. Formålet med dette samarbeidet er særlig å kunne kontrollere at et motorkjøretøy lovlig kan registreres på nytt, særlig når kjøretøyet tidligere har vært registrert i et annet land. Direktivet er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 177 av 17. desember 1999.

Endringene i Schengen-konvensjonen inngår videre i en felles strategi for å bekjempe grensekryssende kriminalitet. Innmelding og kontroll av opplysninger i SIS er hensiktsmessig for å forhindre at motorkjøretøyer som registreres, ikke er stjålet eller kommet på avveie. For dette formål bør myndigheter med ansvar for registrering av motorkjøretøyer gis mulighet til å kunne søke i relevante opplysninger i SIS.

3 Nærmere om innholdet i forordningen og beslutningen

Artikkel 1 i forordningen setter inn en ny artikkel 102 A i Schengen-konvensjonen om at de tjenester i medlemslandene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer i henhold til direktiv 1999/37/EF, har rett til tilgang til nærmere bestemte opplysninger som er tatt inn i SIS, utelukkende med henblikk på å kontrollere om kjøretøyer som ønskes registrert er stjålet eller på annen måte forsvunnet. De opplysningene det gis tilgang til er stjalne eller på annen måte forsvunne motorkjøretøyer med et sylindervolum på over 50 kubikkcentimeter, tilhengere og campingvogner med en egenvekt på over 750 kilo og

stjalne, på annen måte forsvunne eller ugyldige registreringsbevis for motorkjøretøyer og nummerskilt for motorkjøretøyer.

Det er bare statlige tjenester som har rett til direkte søkeadgang i SIS. I den utstrekning private tjenester utfører oppgaver som nevnt ovenfor, må anmodning om opplysninger fra SIS rettes til nasjonal politi- eller tollmyndighet som har tilgang til SIS. Dersom registreringsmyndigheter etter søk i SIS avdekker mulige straffbare forhold, er det overlatt til nasjonalt regelverk å fastsette hvordan slike opplysninger skal behandles videre.

Personvern er regulert i Schengen-konvensjonens kapittel 3 og i personverndirektivet (direktiv 95/46/EF), som er innlemmet i EØS-avtalen. Det felles kontrollorgan som er opprettet i henhold til konvensjonens artikkel 115, skal etter anmodning avgi en uttalelse om bestemmelsene om personvern. På den basis skal Rådet årlig legge fram en rapport for Europaparlamentet med opplysninger og statistikk om anvendelsen av den nye artikkel 102 A.

Artikkel 2 i forordningen gir regler om ikrafttredelse, og sier at innholdet i forordningen blir bindende for Norge 270 dager etter kunngjøring i EU-tidende. Dato for kunngjøring er 22. juli 2005. Innen den fastsatte fristen skal Norge meddele at de forfatningsmessige vilkår er oppfylt, slik at Norge kan bli bundet av innholdet i forordningen.

4 Forholdet til norsk rett

Reglene om etablering, drift og bruk av SIS er gitt i lov av 16. juli 1999, nr. 66, jf. Ot.prp. nr. 56 (1998-99). Loven bygger på bestemmelsene om SIS slik de fremgår av Schengen-konvensjonen. I forbindelse med lovarbeidet den gang la regjeringen vekt på at Stortinget skulle ha anledning til å vurdere de prinsipielle spørsmålene som knytter seg til registrering og utveksling av personopplysningene i SIS. Samtidig var det et uttrykt ønske om å samle alle regler som gjelder SIS på ett sted, slik at oversikten og tilgjengeligheten ble best mulig. Ved gjennomføring av forordningen som endrer bestemmelser i konvensjonen, forutsettes derfor at lov om SIS endres tilsvarende.

I Ot.prp. nr. 48 (2005-2006) foreslås endringer i lovens § 12 første ledd for å gjennomføre innholdet i forordningen. Endringen innebærer at bilregistreringsmyndigheter får tilgang til å søke i Schengen informasjonssystem på opplysninger som gjelder bortkomne motorkjøretøy samt bortkomne eller ugyldige registreringsbevis og nummerskilt for motorkjøretøyer.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget innebærer at Statens vegvesens trafikkstasjoner, som er ansvarlig for registrering av motor kjøretøyer i Norge, vil måtte få tilgang til direkte søk i SIS i samsvar med Schengen-konvensjonens artikkel 102 A. I samråd med Samferdselsdepartementet må det vurderes hvor mange av landets trafikkstasjoner, herunder hvilken personell på stasjonene, som skal få tilgang til å søke i SIS. Bare personer med særskilt bemyndigelse kan gis adgang til å søke i SIS. Videre må det utarbeides rutiner for søket, samt for internkontroll og informasjonssikkerhet.

Det vil påløpe kostnader i forbindelse med opprettelse av søketilgangen. Det kan dreie seg om kostnader for tilrettelegging for vegmyndighetene, og utvikling av teknisk plattform (søkeklient). Kostnader for tilrettelegging av databasen beløper seg til ca. kr. 500.000,-. Kostnadene til å bygge systemet og vegmyndighetenes tilslutning til SIS er beregnet til ca. kr. 2.000.000,-. Vegmyndighetenes administrative merkostnader er beregnet til kr. 500.000,- pr. år. Det forutsettes at kostnadene tas innenfor de respektive budsjettammer.

De øvrige forslagene antas ikke å ville medføre nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser.

6 Konklusjon og tilråding

Forordningen innebærer at registreringsmyndigheter får direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem som ledd i et samarbeid for å bekjempe internasjonal kjøretøykriminalitet. Gjennomføring av disse endringene vil bidra til å oppfylle forutsetningene i direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter, som ble gjennomført i

norsk rett 1. juni 2004. I henhold til direktivets artikkel 9 skal medlemslandene bistå hverandre for å sikre at kjøretøy oppfyller formelle krav til omregistrering i det land der kjøretøyet er registrert, før omregistrering i et annet medlemsland finner sted. Hittil har ikke dette kravet kunnet gjennomføres ved søk i et felles elektronisk register. Det er viktig å avdekke at et kjøretøy er stjålet før omregistrering i et annet land finner sted. Etter en omregistrering er det erfaringsmessig vanskeligere å finne tilbake til tidligere utenlandsk eierskap. Dagens kontroll anses ikke fullt ut tilfredsstillende. Utvidet tilgang til å søke etter opplysninger i SIS vil gi raskere utveksling av informasjon, noe som er viktig i kampen mot grenseoverskridende kriminalitet i form av biltyveri og annen kjøretøyrelatert kriminalitet.

Forordningen har vært forelagt Samferdselsdepartementet.

Justisdepartementet tilrår at Norge godtar innholdet i forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy, som er en videreutvikling av Schengen-regelverket. Videre tilrår Justisdepartementet at Norge underretter EU om norsk godtakelse av innholdet i forordningen. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy) i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (rådsforordning (EF) nr.1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

I

Stortinget samtykker i godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkead-

gang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy).

Vedlegg 1

Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 1160/2005 av 6. juli 2005 om endring av Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser, med hensyn til tilgang til Schengen informasjonssystem for tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer

(EØS-relevant tekst)¹

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR–

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 71 nr. 1 bokstav d),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité²,

etter høring av Regionskomiteen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251³ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 9 i Rådskonklusjon 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkjøretøyer⁴ skal medlemsstatene bistå hverandre med gjennomføringen av direktivet, og de kan, før enhver registrering av kjøretøyet, utveksle opplysninger bilateralt eller multilateralt, særlig for å kontrollere kjøretøyet tidligere rettslige stilling, eventuelt i den medlemsstaten der det tidligere var registrert. En slik kontroll kan særlig innebære bruk av elektronisk nettverk.
- 2) Schengen informasjonssystem (eller SIS), som er opprettet i henhold til del IV i konvensjonen av 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser⁵ (heretter kalt

”Schengen-konvensjonen av 1990”), og som er integrert i Den europeiske union i henhold til protokollen som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, er et elektronisk nettverk mellom medlemsstatene og inneholder blant annet opplysninger om stjalne eller på annen måte forsvunne motorkjøretøyer med et sylindervolum på over 50 cm³. I henhold til artikkel 100 i Schengen-konvensjonen av 1990 innlegges opplysninger i SIS om slike motorkjøretøyer som ettersøkes for beslag eller som bevis i en straffesak.

- 3) I Rådsbeslutning 2004/919/EF av 22. desember 2004 om bekjempelse av grenseoverskridende kriminalitet knyttet til kjøretøyer⁶ inngår bruk av SIS som en integrert del av strategien for å bekjempe kriminalitet knyttet til kjøretøyer.
- 4) I henhold til artikkel 101 nr. 1 i Schengen-konvensjonen av 1990 er tilgang til opplysningene i SIS samt rett til å foreta direkte søk i disse opplysningene forbeholdt myndigheter med ansvar for grensekontroll og annen politi- og tollkontroll inne i landet samt samordning av slik kontroll.
- 5) I artikkel 102 nr. 4 i Schengen-konvensjonen av 1990 presiseres det at opplysningene i prinsippet ikke kan brukes for administrative formål.
- 6) Tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for kjøretøyer og som er klart definert for denne oppgaven, bør ha tilgang til opplysningene i SIS om motorkjøretøyer med et sylindervolum på over 50 cm³, tilhengere og campingvogner med en egenvekt på over 750 kg og stjalne, på annen

¹ EUs angivelse av at forordningen er EØS-relevant beror på en inkurie og vil ikke bli behandlet i EØS-organene.

² EUT C 110 av 30.4.2004, s. 1.

³ Europaparlamentets uttalelse av 1.4.2004 (EUT C 103 E av 29.4.2004, s. 794), Rådets felles holdning av 22.12.2004 (EUT C 111 E av 11.5.2005, s. 19), Europaparlamentets holdning av 28.4.2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådsbeslutning av 2.6.2005.

⁴ EFT L 138, 1.6.1999, s. 57. Sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/127/EF (EUT L 10 av 16.1.2004, s. 29).

⁵ EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19. Sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 871/2004 (EUT L 162 av 30.4.2004, s. 29).

⁶ EUT L 389 av 30.12.2004, s. 28.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

måte forsvunnete eller ugyldige registreringsbevis og nummerskilt for kjøretøyer frå å kunne kontrollere om kjøretøyer som ønskes registrert, er stjålet eller på annan måte forsvunnet. Det er for dette formål nødvendig å vedta regler som gir disse tjenestene tilgang til de aktuelle opplysningene, og gi dem mulighet til å benytte opplysningene til administrative formål for å kunne utstede korrekte registreringsbevis for motorkjøretøyer.

- 7) Medlemsstatene bør treffe de nødvendige tiltak for å sikre at tiltakene nevnt i artikkel 100 nr. 2 i Schengen-konvensjonen blir iverksatt ved positive søkeresultater.
- 8) I Europaparlamentets rekommandasjon til Rådet 20. november 2003 om annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) påpekes det en rekke viktige betenkeligheter og overveielser i forbindelse med videreutviklingen av SIS, særlig når det gjelder tilgang til SIS for private instanser som f.eks. kontorer for registrering av kjøretøyer.
- 9) I den grad tjenester i medlemsstatene med ansvar for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer ikke er statlige tjenester, bør tilgang til SIS gis indirekte, dvs. gjennom en av de myndigheter som i henhold til artikkel 101 nr. 1 i Schengen-konvensjonen av 1990 har ansvaret for å sikre at de tiltak som ovennevnte medlemsstater har truffet i henhold til artikkel 118 i konvensjonen, overholdes.
- 10) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁷ og de spesifikke regler om datavern i Schengen-konvensjonen av 1990, som supplerer eller presiserer prinsippene som er fastsatt i direktivet, får anvendelse på behandling av personopplysninger i de tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for kjøretøyer.
- 11) Ettersom målet med denne forordning, nemlig å gi tjenestene i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis, tilgang til SIS, slik at de lettere kan utføre de sine oppgaver i henhold til direktiv 1999/37/EF, ikke i tilstrekkelig grad kan oppfylles av medlemsstatene nettopp fordi SIS er et felles informasjonssystem og derfor bare kan gjennomføres på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet nedfelt

i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet nedfelt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

- 12) Medlemsstatene bør ha en tilstrekkelig tidsfrist for å treffe de praktiske tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning.
- 13) For Islands og Norges vedkommende utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket på området nevnt i artikkel 1 bokstav G i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket⁸.
- 14) For Sveits vedkommende utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen inngått mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om denne statens tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, på området nevnt i artikkel 1 bokstav G i rådsbeslutning 1999/437/EF sammenholdt med artikkel 4 nr. 1 i rådsbeslutning 2004/860/EF av 25. oktober 2004⁹ om undertegning, på Det europeiske fellesskaps vegne, og midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i nevnte avtale.
- 15) Denne forordning overholder de grunnleggende rettigheter og prinsipper som særlig anerkjennes i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 16) Denne forordning utgjør en videreutvikling av Schengen-regelverket eller har på annen måte tilknytning til det i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Følgende artikkel settes inn i Del IV i Schengenkonvensjonen av 1990:

«Artikkel 102A

1. Uten hensyn til artikkel 92 nr. 1, 100 nr. 1, 101 nr. 1 og 2, 102 nr. 1, 4 og 5 skal de tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for motorkjøretøyer i henhold til rådsdirektiv 1999/37/EF av 29.

⁷ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁸ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

⁹ EFT L 370 av 17.12.2004, s. 78.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) nr. 1160/2005 om direkte søkeadgang i Schengen informasjonssystem for nasjonale myndigheter med ansvar for registrering av kjøretøy)

april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøy¹⁰, ha rett til tilgang til følgende opplysninger som er tatt inn i Schengen informasjonssystem, utelukkende med henblikk på å kontrollere om kjøretøyer som ønskes registrert er stålet eller på annen måte forsvunnet.

- a) opplysninger om stjålne eller på annen måte forsvunne motorkjøretøyer med et sylindervolum på over 50 cm³,
- b) opplysninger om stjålne eller på annen måte forsvunne tilhengere og campingvogner med en egenvekt på over 750 kg,
- c) opplysninger om stjålne, på annen måte forsvunne eller ugyldige registreringsbevis for motorkjøretøyer og nummerskilt for motorkjøretøyer.

Med forbehold for nr. 2 skal de aktuelle tjenesters tilgang til slike opplysninger være underlagt den enkelte medlemsstats nasjonale lovgivning.

2. Tjenestene omhandlet i nr. 1 som er statlige tjenester, har rett til å foreta direkte søk i opplysninger som er lagt inn i Schengen informasjonssystem nevnt i nr. 1.

Tjenestene omhandlet i nr. 1 som ikke er statlige tjenester, skal bare ha tilgang til opplysninger som er lagt inn i Schengen informasjonssystem nevnt i nr. 1 gjennom en av myndighetene nevnt i artikkel 101 nr. 1. Denne myndighet har rett til å foreta direkte søk etter opplysninger og til å formidle dem videre til disse tjenestene. Den berørte medlemsstat skal sikre at disse tjenestene og deres ansatte er forpliktet til å overholde eventuelle begrensninger på bruk av opplysninger som myndigheten har videreformidlet til dem.

3. Artikkel 100 nr. 2 får ikke anvendelse på søk som foretas i samsvar med denne artikkel. Videreformidling fra tjenester omhandlet i nr. 1 til politi- og justismyndigheter av opplysninger som er fremkommet under søk i Schengen informasjonssystem, og som fører til mistanke om en straffbar handling, er underlagt nasjonal lovgivning.

4. Etter å ha anmodet Det felles kontrollorgan opprettet i henhold til artikkel 115 om en uttalelse om bestemmelsene om personvern, skal Rådet hvert år forelegge for Europaparlamentet en rapport om gjennomføringen av denne artikkel. Rapporten skal omfatte opplysninger og statistikk om anvendelsen av bestemmelsene i denne artikkel og om resultatene av gjennomføringen av dem, samt om hvordan bestemmelsene om personvern er blitt anvendt.»

Artikkel 2

1. Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter kunngjøring i *Den europeiske unions tidende*.
2. Forordningen får anvendelse fra 11. januar 2006.
3. For medlemsstater der bestemmelsene i Schengen-regelverket om SIS ennå ikke får anvendelse, får denne forordning anvendelse senest seks måneder etter den dag disse bestemmelser settes i kraft for vedkommende medlemsstater, som angitt rådsbeslutningen vedtatt for dette formål i samsvar med gjeldende prosedyrer.
4. Innholdet i denne forordning blir bindende for Norge 270 dager etter den dag den kunngjøres i Den europeiske unions tidende.
5. Uten hensyn til kravene om underretning i artikkel 8 nr. 2 c) i avtalen om Norges og Islands tilknytning til Schengen¹¹, skal Norge innen datoen i nr. 4 underrette Rådet og Kommisjonen om at de forfatningsmessige vilkår for å være bundet av innholdet i denne forordning, er oppfylt.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 6. juli 2005

For Europaparlamentet
J. BORELL FONTELLES
President

For Rådet
J. STRAW
Formann

¹⁰ EFT L 138 av 1.6.1999, s.57. Sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/127/EF (EUT L 10 av 16.1.2004, s. 29).

¹¹ EFT L 176, 10.7.1999, s. 36.

